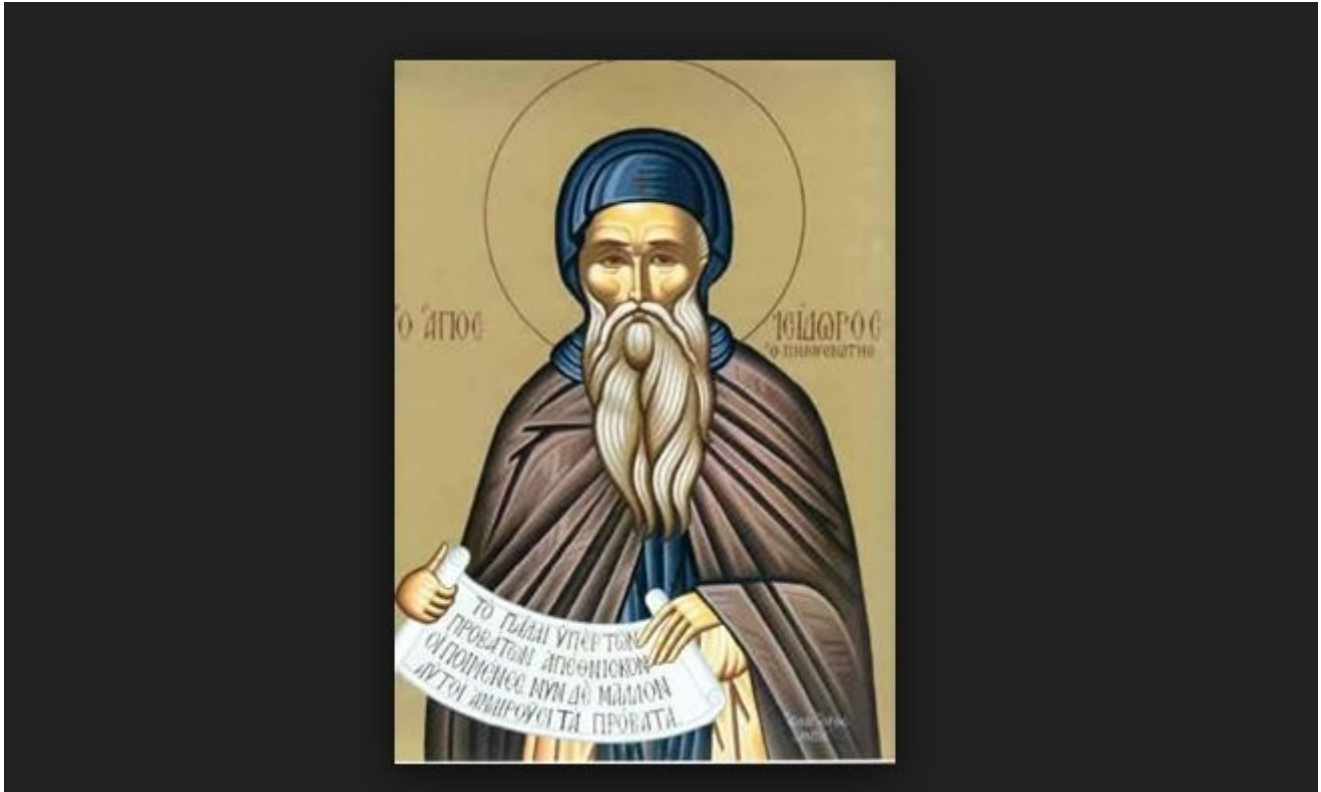

Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης: Το ευγενές και υπέροχο ήθος του

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Εκκλησία μας κατά την 4ην Φεβρουαρίου εκάστου έτους, τιμά τη μνήμη του Αγίου Ισιδώρου του Πηλουσιώτη.

Ο Όσιος Ισίδωρος ἐγεννήθηκε στὴν Αἴγυπτο περὶ τὸ 360 μ.Χ. ἀπὸ γονεῖς θεοφιλεῖς καὶ ἦταν συγγενὴς τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Θεοφίλου (385 – 412 μ.Χ.) καὶ Κυρίλλου Α΄ (412 – 444 μ.Χ.). Σὲ νεαρὴ ἡλικία ἔλαβε μεγάλη καὶ θαυμαστὴ θεολογικὴ καὶ φιλοσοφικὴ γνώση.

Στὴν ἀρχὴ ἐργάσθηκε ὡς διδάσκαλος καὶ κατηχητὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐπιζητώντας ὅμως τὴν ἡσυχία, γιὰ νὰ δύναται νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ ἔργο τῆς ζωῆς του, τὴ μελέτῃ τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ἀποσύρθηκε σὲ κάποιον μοναστήρι στὸ ὄρος Πηλούσιο, γι' αὐτὸ καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Πηλουσιώτης. Ἀργότερα χειροτονεῖται πρεσβύτερος καὶ στὴ συνέχεια ἐκλέγεται ἡγούμενος στὸ μοναστήρι του.

Τὸ εὐγενὲς καὶ υπέροχο ἥθος του, ὁ ὑποδειγματικὸς ἀσκητικὸς βίος καὶ ἡ τεράστια θεολογικὴ κατάρτισή του συνετέλεσαν, ὥστε ταχέως νὰ ἀποκτήσει μεγάλο κύρος

καὶ φήμη, νὰ ἀναδειχθεῖ κόσμημα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πηλουσίου, νὰ καταστεῖ περίβλεπτος καὶ νὰ θεωρεῖται μοναδικὸς στὶς ἐρμηνεῖες χωρίων τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Κατὰ τὴν Γ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ποὺ συνήλθε στὴν Ἐφεσο τὸ ἔτος 431 μ.Χ. ἐπὶ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου Β΄ τοῦ Μικροῦ (408 – 450 μ.Χ.), ὁ Ἅγιος ἀναφαίνεται μὲ μεγάλη ὑπόληψη καὶ σπουδαῖο κύρος στὴν Ἐκκλησία.

Ἐλεγχε μὲ παρρησία τοὺς ἁμαρτάνοντες, ἐφώτιζε τοὺς πάντες μὲ τὸ θεῖο τοῦ λόγου, ἐνουθετοῦσε τοὺς ἄρχοντες, ὑπεστήριζε τοὺς κλονιζόμενους καὶ ἦταν ἡ «μοῦσα τῆς ἡμετέρας αὐλῆς», ὅπως ἀποκαλοῦσε αὐτὸν ὁ ἱερὸς Φώτιος. Συνέγραψε δὲ ἀρκετὲς πραγματεῖες, ὡς καὶ πλῆθος ἐπιστολῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες σώζονται πολλές, μὲ τὶς ὁποῖες ἐνουθετοῦσε, συμβούλευε καὶ συγχρόνως ἐξηγοῦσε τὶς θεῖες καὶ σωτήριες Γραφές.

Ὁ Ὅσιος Ἰσίδωρος ἐκοιμήθηκε εἰρηνικὰ τὸ ἔτος 440 μ.Χ.

Ἀπολυτίκιο. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, παντοδαπεῖ εὐκλεῶς, τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, Ἰσίδωρε Ὅσιε· σὺ γὰρ δι’ ἐγκρατείας, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, πράξει καὶ θεωρίᾳ, διαλάμπεις ἐν κόσμῳ· δι’ ὧν μυσταγωγούμεθα, Πάτερ τὰ κρείττονα.

Κοντάκιο. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐωσφόρον ἄλλον σε ἡ Ἐκκλησία, εὐραμένη ἔνδοξε, ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπруνομένη κραυγάζει σοι· χαίροις παμμάκαρ θεόφρον Ἰσίδωρε.

Μεγαλυνάριον.

Ἐρωτι σοφίας διαπρεπής, ἀποδεδειγμένος, καταλάμπεις πᾶσαν τὴν γῆν, ἐκ τοῦ Πηλουσίου, τῶν λόγων τὰς ἀκτῖνας, ὥσπερ πυρσὸς ἐκπέμπων, Πάτερ Ἰσίδωρε.

ΠΗΓΗ: synaxarion.gr